

1. møde.

Tirsdag den 6. oktober 1959 kl. 12.

Aldersformanden (Jensen-Broby): Som det medlem, der længst har haft sæde i tinget, påhviler det ifølge forretningsordenen mig at lede valget af tingets præsidium.

Der er til dette valg gjort indstilling fra følgende grupper: socialdemokratiet med 70 medlemmer, venstre med 46 medlemmer, det konservative folkeparti med 30 medlemmer, det radikale venstre med 14 medlemmer og Danmarks retsforbund med 9 medlemmer.

I henhold til gruppernes indstilling er

valgt til formand *Gustav Pedersen*, til første næstformand *Marius Buhl*, til anden næstformand *Ole Bjørn Kraft*, til tredje næstformand *Aage Fogh* og til fjerde næstformand *Niels Andersen*.

Jeg beder den højtærede formand om at indtage formandspladsen.

Formanden (Gustav Pedersen): Jeg takker for valget. Jeg skal gøre mit yderste for at udfylde mit hverv på god måde.

I henhold til forretningsordenen skal der i dette møde vælges 4 tingsekretærer. Hertil har grupperne udpeget: *Horn, Peter Larsen, Poul Thomsen* og *Helge Larsen*.

Jeg giver herefter ordet til den højtærede statsminister, for at han kan afgive den i grundlovens § 38 omhandlede redegørelse for rigets almindelige stilling og de af regeringen påtænkte foranstaltninger.

Statsministeren (H. C. Hansen): I henhold til grundloven påhviler det statsministeren i dette første møde i det nye folketingssår at give en redegørelse for rigets almindelige stilling og for de foranstaltninger, som regeringen påtænker at søge gennemført i den kommende tid.

Begivenhederne ude i verden danner på mangfoldige områder baggrund for vort hjemlige virke, og jeg skal indlede med en omtale af de udenrigspolitiske forhold og af Danmarks stilling i det internationale samarbejde.

Regeringen hilste med tilfredshed, at der i maj måned i Genève blev påbegyndt forhandlinger mellem fire stormagters udenrigsministre og med tilstedeværelse af tyske repræsentanter om betydningsfulde politiske problemer. Vi så heri et nyt forsøg på at skabe tilnærmelse mellem stormagtsgrupperne. Selv om de fire udenrigsministres drøftelser ikke umiddelbart førte til et positivt resultat, lykkedes det dog på visse punkter at nærme parternes synspunkter til hverandre. Inden Genèvemødets afslutning fremkom meddelelsen om direkte kontakt mellem Amerikas Forenede Staters og Sovjetunionens stats- og regeringschefer. Regeringen ser i disse drøftelser et bevis på vilje til at fortsætte ad forhandlingens vej, og det er regeringens håb, at tanken om et møde på højeste plan kan blive virkeliggjort.

Et yderligere tegn på denne vilje ser vi i den kendsgerning, at det er lykkedes at etablere et grundlag for at genoptage behandlingen af det almindelige nedrustningsspørgs-